

DELPHY DE KONING (L) EN
WINNY HOFFMANN

Het glazen plafond bestaat **IET**

Zakenvrouw in een mannenwereld, dat hebben Winny Hoffmann (65) en Delphy de Koning (39) alvast gemeen. Winny is eigenaresse van de Hoffmann Groep uit Beek en Donk die gespecialiseerd is in grondkerende constructies. Delphy is directielid en medeaandeelhouder bij Interesting Vastgoed in Eindhoven.

TEKST BABETTE MARGÉS | FOTO'S KIM BALSTER

gaandeweg het gesprek ontdekken ze nog meer overeenkomsten. Over hoe het is om je als vrouw (en moeder)

staande te houden in een branche die gedomineerd wordt door mannen. En of 'dochter zijn van een ondernemer' nou wel of geen verwachtingen schept. We hebben afgesproken bij tweesterenrestaurant de Treeswijkhoeve in Waalre. De dames weten heel goed wat ze lekker vinden en zijn hier beiden regelmatig te vinden. Ze zien eruit om door een ringetje te halen en dat blijkt niet alleen speciaal voor de photoshoot te zijn. Winny: „Ik vind dat je er als zakenvrouw altijd goed uit moet zien. Het is voor mij een eerste vereiste. Als je uiterlijk verzorgd is, dan straalt je ook meer zelfverzekerdheid uit. En dat is een goed begin om zaken te doen.”

Daar is Delphy het mee eens. „Misschien zijn wij ons er nog bewuster van omdat we werken in een mannenwereld. Hoe je overkomt, kan al verschil maken in of je wordt geaccepteerd.”

SINDS EEN JAAR OF VIER WERKT DELPHY IN DE VASTGOEDBRANCHE, DAARVOOR HAD ZE EEN HUIDTHERAPIEPRAKTIJK. „Dat is inderdaad een hele andere wereld, maar ik voel me prettiger als ik met mannen werk. Mannen zijn directer dan vrouwen. Ik ben zelf ook vrij direct. Ik zeg wat ik denk en veel vrouwen vinden het lastig daarmee om te gaan. Daarom pas ik ook goed in deze sector. Hier wordt die directheid wel geaccepteerd.” Winny knikt instemmend. „Ik ben er al op jonge leeftijd achter gekomen dat ik liever met mannen werk. Toen ik studeerde had ik een bijbaan als mannequin. Mijn opdrachtgevers waren mannen, kon ik goed mee overweg, maar mijn collega's waren vrouwen. Tussen hen heersten vaak afgunst en jaloezie.”

Winny vervolgt: „Het glazen plafond waar het zo vaak over gaat, is flauwekul. Wij vrouwen komen echt wel hogerop, als je je maar aanpast in die mannenwereld. Toen ik veertig jaar geleden begon te werken in deze branche, merkte ik in het begin echt wel weerstand. Ik zag mensen denken: 'Wat komt zij hier doen? Gaat zij ons vertellen hoe en met welk materiaal wij veilig in de grond kunnen werken?' Als je dan door de mand valt omdat je te weinig kennis hebt, word je niet serieus genomen. Om mezelf hiervoor te behoeden en beslagen ten ijs te komen, heb ik allerlei studies gevolgd, onder meer aan de technische universiteit van Aachen. Met deze bagage begon ik aan mijn carrière.”

OOK DELPHY SCHOOLDE ZICH AAN HET BEGIN VAN HAAR NIEUWE LOOPBAAN NOG BIJ. Ze volgde cursussen op het gebied van vastgoed en management. „Maar sommige dingen kun je niet uit een boek leren, die moet je gewoon doen. Toen ik mijn eerste pand in beheer kreeg met zo'n honderd huurders, ben ik maar gewoon in het diepe gesprongen. Gaandeweg leert men. Onderhandelen had ik ook nog nooit gedaan. Dat vond ik best spannend, maar ik worstelde me wel door die gesprekken heen. Het moet ook in je zitten, die ondernemersgeest en die drive.”

Wat dat betreft had pa Toon de Koning twintig jaar geleden al door dat zijn dochter geknipt is voor de vastgoedsector. Zelf wilde ze er toen niks van weten. „Ik heb dat altijd weggewuifd. Iedereen kent mijn vader en ik vond het niet prettig om 'de dochter van' te zijn. Daarom ging ik studeren in Utrecht en later wonen in Haarlem. Niemand kende mij daar. Ik heb er mijn eigen huidtherapiepraktijk opgezet en die later verkocht. Toen ik terugkeerde naar Eindhoven was ik natuurlijk weer 'de dochter van', maar dat deerde me niet meer. Ik had immers mijn eigen leven opgebouwd, een kind gekregen en levenservaring opgedaan.”

TOCH HIELD ZE HAAR ACHTERNAAM NOG EEN TIJDJE GEHEIM TOEN ZE AAN DE SLAG GING MET BEHEER. „Dat was een bewuste strategie. Als ik mijn achternaam meteen had genoemd tegenover huurders, dan had ik al een bepaalde reputatie gehad. Ik wilde zélf een band opbouwen met die mensen. Zodat ze konden zien wie ik ben en zodat ik word beoordeeld op mijn werk en niet op mijn naam. Mijn vader was er niet helemaal blij mee. Hij vond dat ik juist trots moest zijn op mijn achternaam, maar voor mij was dit de goeie manier.”

Winy luistert aandachtig naar Delphy's verhaal en zegt dan: „Ik kan me er best iets bij voorstellen dat je het zo hebt aangepakt. Je moet jezelf blijven en je eigen gang gaan. Ik zie dat ook bij mijn dochter Reggy. Zij zit in de paardenbusiness en bouwt daar haar eigen bedrijf op. Ze zegt tegen mij: 'Als ik bij jou in het bedrijf zou komen, ben ik altijd 'de dochter van'. Dat wil ze niet. Ze wil gewoon zichzelf zijn.”

MIJN VADER VOND DAT IK TROTS MOEST ZIJN OP MIJN ACHTERNAAM

'JEZELF BLIJVEN' IS VOLGENS BEIDE VROUWEN SOWIESO HEEL BELANGRIJK. Winy: „Het kan niet fout gaan als je jezelf bent. Je moet op je eigen gevoel en intuïtie afgaan, dan heb je succes. Mensen zeggen wel eens: 'Daar heb je haar weer met d'r gevoel', maar het heeft mij echt veel gebracht.” Delphy knikt instemmend. „Ik doe alles op gevoel. Als mijn gevoel ergens niet goed bij is, doe ik het niet. Het heeft me ook geholpen om een definitieve keuze te maken voor vastgoed. Ik heb namelijk eerst een tijdje parttime gewerkt bij Interesting Vastgoed en parttime nog als huidtherapeut.

Toen werd ik op een dag wakker en dacht: 'Ik moet gewoon volledig voor mijn nieuwe vak gaan.’” Dus dat deed ze en ze heeft er geen moment spijt van gehad. Haar vader laat haar haar gang gaan, maar staat wel klaar als ze wil sparren. „Als ik ergens tegenaan loop, dan overleggen we of als ik bepaalde mensen niet ken en hij wel, dan gaan we samen naar die afspraak. Hij heeft natuurlijk een groot netwerk.” In dat netwerk zit ook Winy. Ze kent Toon de Koning omdat ze zaken doet met elkaar. „Ik vind Toon een icoon. Als je op zijn leeftijd (74 jaar - red.) nog met zoveel energie werkt,

petje af hoor! Het is een vent die veel kan en weet. Ik leer ook nog steeds van hem. Fouten die hij in het verleden gemaakt heeft, wil hij bij mij voorkomen. Dan zegt hij tegen mij: 'Hé Win, let op dit of dat.’”

Delphy heeft geen last van vergelijkingen met haar vader. „Natuurlijk zullen er altijd mensen zijn die zeggen: 'Dit doe je anders dan je vader', maar dat geeft niet. Ik ben ook iemand anders, doe het op

Je moet op je eigen gevoel en intuïtie afgaan

mijn eigen manier. En het generatieverschil zorgt automatisch voor een verschillende aanpak, bijvoorbeeld ten opzichte van het team. Ik vind het belangrijk om samen af en toe iets leuks te doen. Mijn vader is daar niet zo mee bezig. Als ik een teamtje organiseer, dan ziet hij naderhand wel dat het iedereen goed heeft gedaan.”

Genoeg over vader Toon. Het hoofdgerecht wordt gepresenteerd door chef-kok Dick Middelweerd. Voor zijn toelichting nemen we natuurlijk graag de tijd. Als iedereen een eerste hapje heeft genomen, zegt Winny: „Ik vind dit het beste restaurant van de regio. Het eten is gewoon altijd goed.” Ook hierin hebben de twee elkaar gevonden. Delphy zegt: „Je krijgt altijd iets bijzonders en iedere keer iets anders.”

VAAK UIT ETEN GAAN HOORT ERBIJ ALS JE TOPVROUW BENT, MAAR BEIDE DAMES NEMEN ZELF OOK REGELMATIG DE POLLEPEL TER HAND. Zeker Winny is een fanatieke kok. Ze is lid van de kookclub Société des Amis Culinaires. Indisch eten is haar specialiteit. Nu heeft ze weer tijd om te koken, vroeger was dat anders.

„Ik had twee kleine kinderen toen ik middenin de opbouw van mijn bedrijf zat. Als ik orders ging binnenhalen, ging mijn moeder mee met de kinderen. Tijdens mijn afspraak wandelde zij dan met hen. Onderweg stopte ik op een parkeerplaats om mijn kinderen te voeden. Mijn kantoor had ik aan huis. Dat was fijn, want dan kon ik de kinderen vaak zien. Die kropen gewoon onder mijn bureau door. Mijn moeder was in huis om voor hen te zorgen en ik had een hulp in de huishouding. Ik heb altijd voor ogen gehouden dat mijn zoon en dochter het belangrijkste zijn. Mijn carrière heb ik om hen heen gebouwd. Dat was voor mij natuurlijk wel makkelijk omdat ik thuis werkte en hulp had.”

VOOR DELPHY IS DE SITUATIE HEEL ANDERS. Als alleenstaande ouder en fulltime werkende moeder probeert ze er zoveel mogelijk voor haar zesjarige dochter te zijn. Dat was zeker in het begin een behoorlijke worsteling, geeft ze toe. „Ik heb nu de balans gevonden tussen moederschap en loopbaan. Als Olivia naar school is, begin ik met werken. Na schooltijd haal ik haar weer op en dan ben ik er voor haar totdat ze naar bed gaat. 's Avonds werk ik thuis totdat mijn werk voor die dag af is. Die zelfdiscipline heb ik. Ik vind het ook helemaal niet erg om dan nog door te gaan.”

19 15

06 04

Mijn meisje werd recalcitrant toen ik zo vaak van huis was

Mijn kinderen kropen gewoon onder mijn bureau door

Voor de vele borrels en netwerkbijeenkomsten die inherent zijn aan het zakenleven, heeft ze ook een oplossing gevonden. „Het is af en toe een hoop geregeld, maar ik heb inmiddels een goed oppasnetwerk. Ook mijn ouders en moeders die ik ken van school springen soms bij. In het begin ging ik overal naartoe, maar ik merkte dat mijn meisje recalcitrant werd toen ik zo vaak van huis was. Sindsdien kies ik heel doelbewust naar welk evenement ik ga.” Hoewel Olivia nog heel jong is, meent haar moeder nu al te zien dat er in haar ook een ondernemer schuilt. „Ze is al regelmatig op ons kantoor. Ze vindt het heel interessant om te zien welke mensen me allemaal kennen.

En soms zegt ze: ‘Wanneer word ik hier de baas?’ Dat zou later zomaar kunnen, aan de andere kant is ze ook heel creatief. Ze heeft een oog voor fotografie, dus misschien kiest ze daar wel voor. Hoe dan ook; ik ga haar niet pushen. Dat heeft mijn vader ook nooit gedaan bij mij. Ze moet zichzelf kunnen ontwikkelen en haar eigen keuze maken.”

WINNY VERTELT: „MIJN DOCHTER HEEFT ANDERE AMBITIES DAN IN MIJN ZAAK TE WERKEN. Zij bewijst zich in haar stal Hoffmann Horses, dat is haar passie. Ik respecteer haar keuze, maar als ze ooit besluit – net als Delphy – om te switchen, dan zou ik dat toejuichen. Ik weet zeker dat ze het kan. Mijn zoon werkt met veel plezier bij mijn dochter. Mijn schoonzoon heeft wel interesse in het bedrijf. Ik ben hem nu aan het inleren. Hij zit in ons junior management. Ik kijk wat hij en andere managers in hun mars hebben. Dan ga ik proberen deze jonge mensen op de geschikteste plek in mijn bedrijf te plaatsen waar ze, naar mijn mening, het beste kunnen functioneren. Voorlopig ga ik door met werken, maar ik ben wel voorzorgsmaatregelen aan het nemen dat het bedrijf doorgaat als ik stop.” Hoe zit dat bij het bedrijf van De Koning? Delphy: „Als mijn vader stopt, vind ik het wel belangrijk dat er een familielid in het bedrijf blijft. Maar ik zou nooit één op één zijn werk kunnen overnemen. Ik doe beheer en hij doet projectontwikkeling. Dat is echt een vak apart. Natuurlijk ben ik wel op de hoogte van de grote lijnen, maar ik zou hem op dat vlak niet kunnen vervangen. Ik denk dat ik over tien jaar nog op dezelfde plek zit als nu, alleen zal mijn takenpakket dan uitgebreider zijn.”

Winny hoopt over een aantal jaren, als ze de pensioengerechtigde leeftijd ruimschoots voorbij is, adviseur van haar eigen bedrijf te zijn. „Ik zal nooit helemaal stoppen. Ik wil actief blijven. Dat kan bijvoorbeeld ook in de raad van commissarissen van andere bedrijven. Ik ga dan echt niet iedere dag golfen hoor. Dat vervult me niet.”